

virke som en Forsøgslov, og man maa afvente dens Virkninger og deraf hente sine Erfaringer i Fremtiden særlig i Betragtning af, at man ikke kan vente Tilslutning fra samtlige Fiskere, — i hvert Fald ikke i Begyndelsen.

§ Udvalget har der fra alle Sider vist sig Sympati for den foreliggende Sag og Interesse for at fremme Lovforslaget hurtigst muligt. Da man var enig om, at det paa visse Punkter trængte til at forandres, blev der nedsat et Underudvalg, der udarbejdede Endringsforslag, hvilke i det hele ere tiltraadte af Udvalget og efter Forhandling med Ministeren have formet sig som et Forslag om en ny Affattelse af Lovforslaget — se nedenfor.

Hvad angaar det saaledes ændrede Lovforslag bemærkes følgende:

ad § 1.

Man ønsker at drage saa mange som muligt ind under Loven og medtager derfor dem, der kun delvis ernære sig ved Fiskeri.

Da Forsikringsforeningen endnu ikke er dannet, anser man det for tilstrækkeligt at henvide til en af Indenrigsministeren eventuelt godkendt Forening.

Man har bragt Betingelserne for at nyde Forsikringen saa nær som muligt i Overensstemmelse med Lov 7de Januar 1898 § 1, idet man dog har udvidet den til ogsaa at angaa frivillige Redningsforsøg og Sejlads i Fiskerfartøjer uden for selve Fiskergæringen.

ad § 2.

Under denne Paragraf har man indført Regler for det erhvervsmæssige Fiskeri for anden Mandes Regning. I det oprindelige Lovforslag fandtes disse Regler i § 1, 2det Stykke, gaende ud paa, at Arbejdsgiveren skulde have ubetinget Pligt til enten at indmelde Arbejderen i Forsikringsforeningen og betale Bidrag for ham eller hæfte personlig for Forsikringsbeløbet efter Lov $\frac{7}{1}$ 1898 § 11.

Udvalget finder, at det oprindelige Forslag paa dette Punkt vilde give Anledning til mange tvivlsomme Spørgsmaal og paalægge den lille Fisker Ansvar ved Antagelsen af maasse ganske tilfældig eller midlertidig Medhjælp, med hvem han deler Svøens Farer, et Ansvar, som han oftest vilde være ude af Stand til at bære.

§ den ny § 2 foreslaar Udvalget derfor at indskrænke de Tilfælde, hvor den næringsdrivende skal anses som Fiskerens Arbejdsgiver med fornævnte Pligt og Ansvar dertil: at Fiskeren mod Bederlag er antaget af en næringsdrivende, som ikke personlig og til Stabighed er Deltager i Fiskeriets Udvøelse, til for hans Regning at fiske fra Fartøj, som ikke tilhører Fiskeren, men den paagældende næringsdrivende eller andre.

ad § 3 & § 4.

Disse Paragraffer have samme Indhold som Lovforslagets §§ 3 og 4.

ad § 5.

I Stedet for det oprindelige Lovforslags § 2, hvis Regler angaaende Erstatninger ikke kunne anses for fyldestgørende, har man i nærværende § 5 givet den Regel, at Bestemmelserne i Lov $\frac{7}{1}$ 1898 skulle anvendes med to Afvigelser:

- a) at der til Grund for alle Erstatningsberegninger skal lægges en antaget Marsfortjeneste af 600 Kr. og en daglig Arbejdsfortjeneste af $2\frac{1}{2}$ Kr.;
- b) at Forsikringen efter denne Lov regnes for selverhvervet.

Ved den første Afvigelse opnaar man, at Erstatningerne blive ensartede uden Hensyn til Fiskerens større eller mindre Fortjeneste ved Fiskeriet — en Fortjeneste, hvis Størrelse ofte er vanskelig at oplyse, og fra Tid til anden kan variere stærkt. Erstatningssummen bliver herefter (jfr. Lov $\frac{7}{1}$ 1898 § 5) for fuldstændig Invaliditet $6 \times 600 = 3,600$ Kr., for Dødsfald $4 \times 600 = 2,400$ Kr., medens Dagpengene blive højst 1 Kr. 50 Ø. og Begravelshjælpen 50 Kr.